

Hayat Gibi

– İss · 17 Kasım 2011

Bazen olur ya her şey ters gider
Sanki kara bulutlar hiç üstünden ayrılmayacakmış gibi
Çakılı verir omuzlarına
Her şeyi bırakıp gitmek istercesine
İsyan etmenin eşiğine gelirsin ama yapamazsın
Kısık bir çığlık gibi kendini dışarı atarsın
Nereye gideceğini ne yapman gerektiğini bilmeden
Bazen ayakların seni sahile götürür..
Ufak ufak çiseleyen yağmura aldırmadan yürürsün
Rahatlamak için yada kendini unutmak için
Yada tam düşüncelerden uzaklaşmak için
Sarhoş adımlarla ilişi verirsin kayalara vuran dalgaların yanına
Sahile vuran dalgalarda omuzlarından gram gram yüklerini salarsın
Kırpiklerine dokunan yağmur damlacıkları
Akıtmak istemediklerine karışır
Birden çok kuvvetli rüzgar esmeye başlar
Sırtından itekler seni, kara bulutların omuzlarına çökmesi yetmiyormuş gibi
Adımların hızlanır, sırtında buz gibi rüzgar eşliğinde
Bir an korkarsın rüzgarın kuvvetine şaşırıp ve o an ne kadar güçsüz olduğunu düşünürsün
Sonra ellerini cebine koyarsın ne olacaksa olsun der
Rüzgara bırakırsın kendini
Bir, İki, Üç
Adımların gittikçe hızlanır
Korku ve güçsüzlüğünün hissi
Yerine yüzünde hınzır bir tebessüme dönüşür
Rüzgarı kullanmaya başlarsın farkında olmadan
Oynamaya başlarsın her esişiyle
Kendini unutmuşundur dalgalarla uğraşırken
Kara bulutları, omuzlarındaki yükü, hayallerini bile
Bir an rüzgar olmuşundur kısık bakan gözlerinle
Ve birden rüzgar durur
Sırtında sadece soğukluğu kalır
Ve omuzlarında sahile savurmak istediğin Ağırlıklarla boşluğa bakar bulursun kendini..
Aynı hayat gibi....!